



**A Legfelsőbb Bíróság
Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodájának
Hírlevele**

**2010. augusztus
I. évfolyam 3. szám**

EURÓPAI UNIÓS JOGI KÖZLEMÉNYEK **2**

KÖZZÉTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMEK	2
BÜNTETŐ ÜGYSZAK	2
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	2
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	3
POLGÁRI ÜGYSZAK	3
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	8
ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL TÁRGYÁBAN KÖZZÉTETT ÍTÉLETEK	14
BÜNTETŐ ÜGYSZAK	14
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	14
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	14
POLGÁRI ÜGYSZAK	14
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	16
EGYÉB MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÜGYEK AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT	17
A LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG UNIÓS JOGI TÁRGYÚ HATÁROZATAI	19
BÜNTETŐ ÜGYSZAK	19
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	19
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	19
POLGÁRI ÜGYSZAK	20
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	20

EMBERI JOGI KÖZLEMÉNYEK **21**

AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÍTÉLETEI	21
AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK KIEMELTEN FONTOS ÍTÉLETEI	22
A LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG EMBERI JOGI VONATKOZÁSÚ HATÁROZATAI	25
BÜNTETŐ ÜGYSZAK	25
GAZDASÁGI ÜGYSZAK	26
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	26
POLGÁRI ÜGYSZAK	26
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	26

Európai uniós jogi közlemények

Közzétett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

Büntető ügyszak

1. Az Înalta Curte de Casatie si Justitie (Románia) által 2010. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-264/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 5. cikkének 3. pontját, hogy automatikusan, akár az elítélt hozzájárulása nélkül is helye van az olyan elítélt állampolgársága szerinti államba való visszatérésének (átszállításának), akit megelőzően európai elfogatóparancs alapján büntetőeljárás lefolytatása céljából adtak át, noha e hozzájárulást az elítélt személyek átszállításáról szóló európai Egyezmény feltételként írja elő?

Gazdasági ügyszak

1. A Landgericht München I (Németország) által 2010. április 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-194/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az előzetes hatály európai jogi tilalma következtében alkalmazható-e a 2007/36/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése már akkor is, amikor a nemzeti jogalkotó olyan, az átültetési időszak lejártával hatályát veszítő rendelkezést hoz, amely az átültetési időszakban egy napra csökkenti a közgyűlés összehívásához szükséges értesítési időt abban az esetben, ha a közgyűlés olyan határozatot hoz (tőkeemelés a részvényjegyzési elsőbbség kizárása mellett), amely törvényi rendelkezés folytán a cégjegyzékbe való bejegyzést követően akkor is hatályban marad, ha azt sikeres megsemmisítés iránti kereset alapján semmisnek nyilvánítják?

2. E kérdésre adott igenlő válasz esetén: igazolhatják-e a 2007/36/EK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megsértését közösségi normák, különösen az EK-Szerződés 297. cikke?

2. A Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia) által 2010. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-213/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: litván

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A Bíróság Gourdain-ügyben hozott ítéletére és Seagon- ügyben hozott ítéletére tekintettel úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését és a 44/2001 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy:

a) a fizetéseképtelenségi eljárást lefolytató nemzeti bíróságnak kizárólagos joghatósága van a közvetlenül a fizetéseképtelenségi eljárásból eredő vagy ahhoz szorosan kapcsolódó *actio Pauliana* vonatkozásában, és az ezen joghatóság alól kivételeket csak az 1346/2000 rendelet egyéb rendelkezései állapíthatnak meg;

b) az egyik tagállamban fizetéseképtelenségi eljárás alatt álló vállalkozás egyedüli hitelezője által előterjesztett olyan *actio Pauliana*, amely:

— egy másik tagállamban kerül előterjesztésre,

— a felszámoló által visszatértes megállapodás alapján rá engedményezett, harmadik személyekkel szembeni követelésre vonatkozó jogból ered, korlátozva ily módon a felszámoló első tagállamban fennálló követeléseinek terjedelmét, és

- nem jelent veszélyt egyéb esetleges hitelezők számára,
a 44/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerinti polgári és kereskedelmi ügynek tekintendő?
2. A felperesnek a Bíróság által az Európai Unió jogának általános elveként elismert, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított bírói jogvédelemhez való jogát úgy kell-e érteni és értelmezni, hogy:
- a) az 1346/2000 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján vagy a 44/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján az *actio Pauliana* vonatkozásában (annak a fizetéseképtelenségi eljáráshoz való kapcsolódásától függően) joghatósággal rendelkező valamennyi nemzeti bíróság nem mondhat le a joghatóságról;
- b) ha valamely tagállam bírósága úgy döntött, hogy az *actio Paulianát* joghatóság hiányában nem bírálja el, egy másik tagállam bírósága a felperes bírósághoz való jogának biztosítása érdekében hivatalból megállapíthatja a saját joghatóságát, annak ellenére, hogy az európai uniós jognak a nemzetközi joghatóság megállapítására vonatkozó rendelkezései értelmében nem dönthet így?

Munkaügyi ügyszak

1. A Juzgado de lo Contencioso Administrativo n o 3 de Almería (Spanyolország) által 2010. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-230/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Kiterjed-e az 1999/70/EK irányelv hatálya a Junta de Andalucía alkalmazásában álló köztisztviselőkre (ideiglenes állomány), és ezért megállapítható-e, hogy a kinevezett köztisztviselőknek az ideiglenes munkavállalóként végzett munkának megfelelő hároméves juttatásokat is kifizessék?

2. A Cour de cassation (Luxemburg) által 2010. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-235/10., C-236/10., C-237/10., C-238/10. és C-239/10. sz. ügyek)¹

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 1., 2. és 3. cikkét, hogy azok vonatkoznak a munkáltató tevékenységének a csőd megállapítása, illetve a pénzügyi ágazatról szóló módosított 1993. április 5-i törvény 61. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján hozott, a hitelintézet fizetéseképtelensége miatt annak megszüntetését és felszámolását elrendelő bírósági határozat következtében való megszűnésére, figyelemmel arra, hogy ilyen megszűnés esetén a nemzeti jog a munkaszerződés azonnali hatályú felmondását írja elő?

2. Igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 98/59/EK tanácsi irányelv 1., 2. és 3. cikkét, hogy a csődgondnok vagy felszámoló olyan munkáltatónak tekintendő, amely csoportos létszámcsökkentést tervez, és képes ennek érdekében az irányelv 2. és 3. cikkében említett cselekmények teljesítésére, illetve elbocsátások foganatosítására (a C- 323/08. sz. ügyben hozott ítélet 39., 40. és 41. pontja)?

Polgári ügyszak

1. A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2010. április 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-190/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 tanácsi rendelet 27. cikkét lehet-e úgy értelmezni, hogy az OHIM-hoz benyújtott közösségi védjegy-bejelentési kérelmek benyújtási időpontjánál figyelembe lehet-e venni azok óra/perc pontossággal meghatározott pontos idejét is, nem

¹ A különböző eljárásokban előterjesztett kérdések szó szerint megegyeznek.

csak a napját, amennyiben ez utóbbi megállapítható, annak érdekében, hogy meg lehessen állapítani az időbeli elsőbbséget valamely ugyanezen a napon benyújtott nemzeti védjegybejelentéssel szemben, ha a lajstromozásra vonatkozó nemzeti jogszabály relevánsnak tekinti a benyújtás pontos idejét is?

2. A Tribunal Cível da Comarca do Porto (Portugália) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-229/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: portugál

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összeegyeztethető-e a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló [72/166/EGK, 84/5/EGK, 90/232/EGK, 2000/26/EK és 2005/14/EK] irányelvekkel [és különösen a 90/232 irányelv 1a. cikkével] a Código Civil 5053. cikkének értelmezése, amely kizárja a gépjárműhasználatból eredő kockázati felelősséget olyan balesetek esetén, amelyekben a gyalogos az egyetlen és kizárólagos felelős?

2. Összeegyeztethető-e ugyanezen irányelvekkel a Código Civil 570. cikkének értelmezése, amely lehetővé teszi a kártérítés csökkentését vagy kizárását mindkét fél vétkessége súlyának függvényében azokban az esetekben, amelyekben a kárt elszenvedett személy vétkes magatartása hozzájárult a kár keletkezéséhez vagy súlyosbodásához?

3. Igenlő válasz esetén, ellentétes-e a hivatkozott irányelvekkel az az értelmezés, amely lehetővé teszi a kártérítés csökkentését vagy kizárását, a baleset keletkezésében egyfelől a gyalogos vétkességére, másfelől a gépjárműnek tulajdonítható kockázatra figyelemmel?

3. A High Court of Justice (Chancery Division) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-228/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Jogellenes eszköz

a) Ha a feltételes hozzáférést biztosító eszközt a szolgáltató vagy annak hozzájárulásával más gyártja, és azt a védett szolgáltatáshoz való hozzáférést bizonyos körülmények fennállása esetén lehetővé tevő korlátozott engedélyhez kötve értékesítik, a 98/84/EK irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköznek” minősül-e az eszköz akkor, ha azt a védett szolgáltatáshoz az engedély által nem fedett helyen, módon vagy személy által való hozzáféréshez hozzák forgalomba?

b) Mi a jelentése az irányelv 2. cikkének e) pontjában szereplő „tervezett vagy kialakított” [helyesen: tervezett vagy átalakított] kitételnek?

2. Érintettség

Ha a szolgáltató audiovizuális tartalmat közvetít kódolt formában más szolgáltatónak, amely aztán e tartalmat feltételes hozzáférés alapján sugározza, mely tényezőket kell figyelembe venni az első szolgáltató érdekeinek a 98/84/EK irányelv 5. cikke értelmében vett érintettsége megállapításakor?

Így különösen:

Ha az első vállalkozás audiovizuális tartalmat (amely képi anyagból, háttérhangból és angol nyelvű magyarázó szövegből áll) közvetít kódolt formában más vállalkozásnak, amely a közönség számára sugározza ezt az audiovizuális tartalmat (amelyhez az saját logóját, valamint egy kiegészítő magyarázó hangfelvételt tesz hozzá):

a) A 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja és a 89/552/EK irányelv 1. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsorszolgáltatás”-nak minősülő védett szolgáltatást képez-e az első vállalkozás általi közvetítés?

b) Szükséges-e az, hogy az első vállalkozás a 89/552/EGK irányelv 1. cikkének b) pontja szerinti műsorszolgáltató legyen ahhoz, hogy a 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsorszolgáltatás”-t képező védett szolgáltatás nyújtójának minősülhessen?

c) Úgy kell-e értelmezni a 98/84/EK irányelv 5. cikkét, hogy az polgári jogi kereset benyújtását teszi lehetővé az első vállalkozás számára a műsor második vállalkozás által sugárzott formájához való hozzáférést biztosító jogellenes eszközöket illetően,

(i) vagy azért, mert úgy kell tekinteni, hogy az ilyen eszközök a sugárzott jelek által hozzáférést biztosítanak az első vállalkozás saját szolgáltatásaihoz;

- (ii) vagy pedig azért, mert az első vállalkozás a védett szolgáltatások nyújtója, amelynek érdekeit érinti a jogsértő tevékenység (hiszen az ilyen eszközök engedély nélküli hozzáférést biztosítanak a második vállalkozás által nyújtott védett szolgáltatáshoz)?
- d) Befolyásolja-e a c) kérdésre adott választ az a körülmény, hogy az első és a második szolgáltató más dekódoló rendszereket és feltételes hozzáférést biztosító eszközöket használ-e?

3. A 2001/29/EK irányelv 6. cikke — Műszaki intézkedés

Olyan körülmények esetén, amikor:

- (i) a műholdas közvetítés szerzői jogi műveket tartalmaz,
 - (ii) a műsort kódolt formában továbbítják,
 - (iii) csak a műholdas műsorsugárzó előfizetői általi hozzáférés érdekében,
 - (iv) az előfizetőknek egy dekódoló kártyát biztosítanak, amely lehetővé teszi számukra a műsorhoz való hozzáférést;
- a) A kódolás „műszaki intézkedésnek” minősül-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmében? Ha igen, akkor egyúttal „hatásosnak” is minősül-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmében?
- b) Egy olyan dekódoló kártya használta, amelyet a műholdas műsorközvetítést végző szervezet azért értékesít ügyfelének előfizetési megállapodás alapján valamely tagállamban, hogy az egy másik tagállamban hozzáférjen a sugárzott műsorokhoz és szerzői jogi művekhez, a fenti műszaki intézkedések „megkerülésének” minősül-e, ha a műsorsugárzó szervezet nem járul hozzá a dekódoló kártya ilyen használatához?
- c) Azt a kereskedőt, aki dekódoló kártyákat importál egy másik tagállamba és azokat ott eladásra és használatra hirdeti, olyan készülékek importőrének vagy hirdetőjének, illetve olyan szolgáltatások nyújtójának kell-e tekinteni:
- (i) amelyeket a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmében a hatásos műszaki intézkedés megkerülése céljából kínáltak, reklámoztak, illetve forgalmaztak?
 - (ii) amelyek a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmében a hatásos műszaki intézkedés megkerülésén kívül számottevő gazdasági jelentőséggel vagy céllal nem rendelkeznek?
 - (iii) amelyeket a 2001/29/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében elsősorban a hatásos műszaki intézkedés megkerülésének lehetővé tétele, illetve megkönnyítése céljából terveztek, gyártottak, átalakítottak, vagy szolgáltatottak?
- d) A fenti körülmények kívül esnek-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikkének alkalmazási körén azért, mert rájuk a 98/84/EK irányelv különös rendelkezései vonatkoznak?

4. Többszöröségi jog

Ha (i) a dekódoló egység memóriájában, vagy (ii) film esetében a televízió-készülék képernyőjén egy adott film, zenemű vagy hangfelvétel (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a teljes művet többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el:

- a) Azt a kérdést, hogy ezeket a műveket részben vagy egészben többszörözték-e, a nemzeti szerzői jogi szabályozás alapján kell-e eldönteni (mármint azon rendelkezés alapján, amely meghatározza, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözésének), vagy pedig a 2001/29/EK irányelv 2. cikkének értelmezése segítségével?
- b) Ha a 2001/29/EK irányelv 2. cikkét kell értelmezni, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a műveket a hivatkozott cikk értelmében többszörözték-e?
- c) A 2. cikkben szereplő többszöröségi jog kiterjed-e a televízió-képernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?

5. Önálló gazdasági jelentőség

- a) Úgy kell-e tekinteni, hogy a mű a műholdas televíziózási dekódoló egységben vagy a dekódoló egységhez kapcsolt televíziós képernyőn létrejövő ideiglenesen elérhető másolatai — amelyek egyetlen célja a mű jogilag egyébként nem korlátozott felhasználása — a 2001/29/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti önálló gazdasági jelentőséggel bírnak amiatt, hogy a jogosult csak e másolatok alapján követelheti a jogainak használatáért járó ellenszolgáltatást?

- b) Befolyásolja-e az 5a) kérdésre adott választ az, hogy (i) az ideiglenesen elérhető másolatoknak van-e saját értéke, vagy hogy (ii) az ideiglenesen elérhető másolatok kis részét olyan mű vagy más tartalom képezi, amely a szerzői jog megsértése nélkül is felhasználható, vagy hogy (iii) a jogosult másik tagállamban levő kizárólagos engedélyese már kapott ez utóbbi tagállamban ellenszolgáltatást a mű felhasználásáért?

6. Vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítés

- a) A 2001/29/EK irányelv 3. cikke értelmében vezetékes vagy vezeték nélküli úton nyilvánossághoz közvetítettnek minősül-e az a szerzői jogi védelem alatt álló mű, amelyet vendéglátóipari egységben (például bárban) műholdas adóról fognak, és azt ezekben a létesítményekben a jelenlevő közönség számára képernyő és hangszórók segítségével közvetítik, illetve mutatják be?
- b) Befolyásolja-e a 6a) kérdésre adott választ, hogy
- (i) a közönség tagjai a műsorszolgáltató által elérni kívánt közönségtől különböző, új közönséget képeznek (ebben az esetben azért, mert az egyik tagállam belső piacára szánt dekódoló kártyát más tagállam kereskedelmi közönsége tekintetében használják);
 - (ii) a közönség tagjai nem minősülnek a nemzeti jog szerint fizető közönségnek;
- c) Ha a b) pontban szereplő bármelyik részkérdésére igenlő választ kell adni, akkor mely tényezőket kell figyelembe venni annak eldöntése során, hogy a művet olyan helyszínről közvetítették-e, ahol a közönség nincs jelen?

7. Rögzítési jog

Ha (i) a dekódoló egység memóriájában, vagy (ii) a televízió-készülék képernyőjén egy műsor (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a műsor jelentős részét többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el:

- a) Azt a kérdést, hogy ezek az egymást követő részletek a műsor rögzítései-e, a nemzeti szerzői jogi szabályozás alapján kell-e eldönteni (mármint azon rendelkezés alapján, amely meghatározza, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözésének), vagy pedig a 2006/115/EK irányelv 7. cikkének értelmezése segítségével?
- b) Ha a 2006/115/EK irányelv 7. cikkét kell értelmezni, akkor lehet-e a járulékos jellegű másolatokat „rögzítésnek” tekinteni, és ha igen, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a műsorokat a hivatkozott cikk értelmében rögzítették-e?
- c) A 2006/115 irányelv 7. cikkében szereplő rögzítési jog kiterjed-e a televízióképernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?

8. A 93/83/EGK irányelvre alapított védekezés

Összeegyeztethető-e a 93/83/EGK irányelvvel vagy az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikkel az, hogy a nemzeti szerzői jogi szabályozás szerint, ha a mű műholdas adással közvetített ideiglenesen elérhető másolatai vagy a műsor maga megjelennek a dekódoló egységben vagy televíziós képernyőn, akkor az adás vételének helye szerinti országban fennálló szerzői jogot sértik meg?

Kihatással van-e a Bíróság álláspontjára az, hogy az adást olyan műholdas dekódoló kártyával dekódolták, amelyet a műholdas műsorsugárzási szolgáltatás nyújtója más tagállamban azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?

9. Arról a kérdésről, hogy az UEFA a 93/83 irányelv szerinti műsorsugárzónak minősül-e

Ha egy szervezet (a továbbiakban: az első szervezet) élő sporteseményekről készített kép- és hanganyagot tartalmazó jeleket közvetít vagy közvetített kódolt műholdas multilaterális anyagban feljogosított műsorsugárzó szervezetek számára különböző országokba, és ezek a műsorsugárzó szervezetek — akár földi televíziós jelekkel, akár műhoddal közvetítik — a kép- és hanganyagot tartalmazó élő sportesemény programját, és — kiadói jogkörüknek megfelelően — a saját állomásuk megkülönböztető logóját, saját magyarázó hanganyagukat és a mérkőzés előtt és után, valamint a féldőben közvetített saját anyagukat (a továbbiakban: köztes programok):

- a) A kódolt multilaterális anyag „műholdas nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül-e a 93/83 irányelv 1. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 1. cikke (2) bekezdése c) pontjának értelmében, ha az anyag dekódolásához szükséges eszközök nem elérhetők a közönség számára, de a dekódoló

eszközök lehetővé teszik a köztes programokat hordozó jelek dekódolását azok műholdas közvetítése esetén, és a köztes programok földfelszíni közvetítés esetén kódolatlanok?

- b) Az első szervezet a multilaterális anyagában „a nyilvánosság általi vételre szánt műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba” juttatja-e?
- c) Amikor az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontja a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett végzett cselekményre hivatkozik, akkor ezzel az első szervezetre vagy egy megfelelő műsorsugárzó szervezetre utal-e, vagy pedig tekinthető-e úgy, hogy a jeleket a köztes műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett juttatták a multilaterális anyagba?

10. Az EUMSZ 34. és/vagy EUMSZ 56. cikkre alapított védekezés

- a) Ha az 1. kérdésre adott válasz az, hogy a szolgáltató hozzájárulásával vagy anélkül gyártott feltételes hozzáférést biztosító eszköz a 98/84/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése szerinti „jogellenes eszköznek” minősül akkor, ha a szolgáltató engedélyén kívül eső körben használják védett szolgáltatáshoz való hozzáférésre, akkor mi a jognak a 98/84/EK irányelv által nyújtott alapvető funkciójára hivatkozással meghatározott konkrét tárgya?
- b) Kizárja-e az EUMSZ 34. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti rendelkezés alkalmazását az első tagállamban, amely jogellenesnek minősíti az olyan műholdas dekódoló kártya behozatalát és értékesítését, amelyet a másik tagállamban műholdas műsorszolgáltató azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak az utóbbi tagállamban engedélyezett?
- c) Befolyásolja-e a kérdésre adott választ az, hogy a műholdas dekódoló kártyát csak magán- vagy házi célra engedélyezték a második tagállamban, viszont az első tagállamban kereskedelmi célokra használták fel?
- d) Ha a 3. kérdésre adott válasz az, hogy az ott leírt körülmények fennállása esetén a dekódoló kártya használata a hatékony műszaki intézkedés megkerülésének számít, akkor az EUMSZ 34. és EUMSZ 56. cikk mindazonáltal kizárja-e a 2001/29/EK irányelv 6. cikkét átültető nemzeti szabály alkalmazását?

11. Arról a kérdésről, hogy a zeneművek és irodalmi művek számára nyújtott védelem szélesebb lehet-e az adás többi részének biztosított védelemnél

- a) Kizárja-e az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti a zenemű előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, amelyhez nyilvánosan, műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játsszák le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak használata csak az utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy a zenemű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?
- b) Kizárja-e az EUMSZ 34., EUMSZ 36. vagy EUMSZ 56. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti az irodalmi mű előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, amelyhez nyilvánosan, műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játsszák le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak használata csak az utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy az irodalmi mű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?

12. Az EUMSZ 101. cikkre alapított védekezés

Ha a műsortartalom-szolgáltató egy vagy több tagállam területére nézve kizárólagos felhasználási engedélyeket ad, amelyek értelmében a műsorszolgáltató csak a műsortartalom adott területen belüli sugárzására jogosult (ideértve a műholdas műsorszórást is), és valamennyi engedély olyan szerződéses kötelezettséget tartalmaz, amelynek értelmében a műsorszolgáltatónak meg kell akadályoznia, hogy az engedély alá tartozó műsor vételét lehetővé tevő műholdas dekódoló kártyáját az engedély által lefedett területen kívül használják, milyen jogi vizsgálatot kell a nemzeti bíróságnak elvégeznie, és milyen körülményeket kell figyelembe vennie annak eldöntése során, hogy a szerződéses megkötés ellentétben áll-e az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével?

Így különösen:

- a) úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését, hogy az e kötelezettségre alkalmazandó amiatt, hogy annak feltételezhető tárgya a verseny kizárása, korlátozása vagy torzítása; és

b) ha igen, akkor ahhoz, hogy a szerződéses kötelezettség az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alá essen, bizonyítani kell-e azt, hogy az észlelhetően kizárja, korlátozza vagy torzítja a versenyt?

Közigazgatási ügyszak

1. A Raad van State (Hollandia) által 2010. április 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-187/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A jogbiztonság elvére figyelemmel gátolja-e a társulás fejlesztéséről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat 6. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nemzeti hatóságokat abban, hogy olyan esetben, amelyben nem követtek el csalást, a török munkavállaló tartózkodási engedélyét a 6. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése szerinti egyéves határidő leteltét követően olyan időpontra visszaható hatállyal vonják vissza, amelytől kezdve a nemzeti jogban a tartózkodási engedély kiadásának feltételül támasztott ok többé már nem áll fenn?

2. A Finanzgericht Düsseldorf által 2010. április 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-193/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklátúra 8521 vámtarifaszámát a 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelettel összefüggésben, hogy az alá nem sorolható be az alábbiakban leírt MP3-/médialejátszókhöz hasonló készülék azért, mert a hanglejátszó funkció a meghatározó, vagy azért, mert e készülék azon képessége, hogy állóképeket megjelenítsen, illetve filmeket lejátszson, kisméretű, kis képfelbontású és alacsony képfrekvenciájú képernyője miatt korlátozott?

3. A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2010. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-197/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 42. cikkének (3) bekezdésével a 2007. november 2-i 1470/2007. sz. királyi rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja, amely ahhoz a feltételhez köti a nemzeti tartalékból kiosztható egységes támogatási jogosultság megszerzését, hogy olyan fiatal mezőgazdasági termelőkről van szó, akik tevékenységüket a 2005. szeptember 20-i 1698/2005 tanácsi rendeleten alapuló valamely Vidékfejlesztési Program keretén belül kezdték meg?

4. A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2010. április 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-199/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: portugál

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Sérti-e a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a letelepedés szabadságának és a tőke szabad mozgásának az EK 12., az EK 43., az EK 46., az EK 56. cikkben és az EK 58 cikk (2) bekezdésében rögzített elveit és a 90/435/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdését a társasági adó forrásadóként való felszámítása, 2003. vonatkozásában, amelyet egy nem az ország területén letelepedett vállalkozással szemben alkalmaztak, 15 %-os adókulccsal, a Portugália és Spanyolország között létrejött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény rendelkezéseinek megfelelően, egy valamely tagállamban letelepedett társaság részvényesként kapott likvid osztalékai következményeként, a CIRC 80. §-a (2) bekezdése c) pontjával és 88. §-a (3) bekezdése b) pontjával, valamint (4) és (5) bekezdésével, továbbá

a CIRS 71. §-ának a) és d) pontjával, valamint az EBF 59. §-ával összhangban, a tényálláskor hatályos változatokban?

5. A Finanzgericht Hamburg (Németország) által 2010. április 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-201/10. és C-202/10. sz. ügyek)²

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A jogbiztonság közösségi jogi elvébe ütközik-e a BGB 195. §-ának 2001 végéig hatályos szövege szerinti elévülési időnek a jogosulatlanul kapott export-visszatérítés visszafizetésére vonatkozó igényekre — analógia útján — történő alkalmazása?
2. Az arányosság közösségi jogi elvébe ütközik-e a BGB 195. §-a szerinti harmincéves elévülési időnek a jogosulatlanul kapott export-visszatérítés visszakövetelése esetében történő alkalmazása?
3. A 2. kérdésre adott igenlő válasz esetén: a jogbiztonság közösségi jogi elvébe ütközik-e az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében hosszabb — elismert rendkívüli bírói jogkör gyakorlásával esetről esetre meghatározott — nemzeti elévülési idő alkalmazása?

6. A Varhoven administrativen sad na Republika Bulgaria (Bulgária) által 2010. április 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-203/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azokat a használt ingóságokat is felöleli-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában szabályozott „használt cikkek” fogalma, amelyek (a márka, típus, sorozatszám, gyártási év stb. révén) egyedileg nem olyan mértékben meghatározottak, hogy azok az azonos fajtájú termékektől különbözzenek, hanem azokat a fajtára vonatkozó ismérvek szerint határozzák meg?
2. Annak lehetőségét biztosítja-e a tagállamok számára a 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában foglalt „a tagállamok által meghatározott” fordulat, hogy magát a „használt cikkek” fogalmát határozzák meg, vagy az irányelv e fogalmának meghatározását a nemzeti törvénybe pontosan kell átültetni?
3. Megfelel-e a „használt cikkek” közösségi jogi fogalom- meghatározása tartalmának és jelentésének az a nemzeti fogalom-meghatározásba felvett követelmény, hogy a használt cikkek egyedileg meghatározottak?
4. Feltehető-e a 2006/112/EK tanácsi irányelv (51) preambulumbekkezdésében említett célokra tekintettel, hogy a 2006/112/EK irányelv 314. cikkének első bekezdésében foglalt „amennyiben a termékeket a használtcikk-kereskedőnek a Közösség területén [...] értékesítette” fordulat a közvetlenül a használtcikk-kereskedő által importált használt cikkek importját is felöleli?
5. Ha a különbözet szerinti szabályozást a használt termékeknek az e termékeket saját maga importáló használtcikk-kereskedő általi értékesítésére is alkalmazni kell: a 314. cikk a)–d) pontjában említett csoportok valamelyikébe kell-e tartoznia annak a személynek, akitől a használtcikk- kereskedő e termékeket beszerezte?
6. Kimerítő-e a 2006/112/EK tanácsi irányelv 320. cikkének (1) bekezdésében foglalt termékfelsorolás?
7. Úgy kell-e értelmezni a 2006/112/EK tanácsi irányelv 320. cikke (1) bekezdésének első albekezdését és (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes az a nemzeti rendelkezés, amely értelmében a használtcikk-kereskedőnek a használt cikkek importja során kifizetett HÉA összegének az általa fizetendő adó összegéből történő levonásához való joga abban az időszakban keletkezik és e jogot abban az időszakban kell gyakorolni, amelyben e termékeket olyan későbbi adóköteles értékesítés keretében értékesítették, amelyre a használtcikk- kereskedő az általános adószabályozást alkalmazza?
8. Közvetlen hatállyal rendelkezik-e a 2006/112/EK irányelv 314. cikkének a)–d) pontja, valamint 320. cikke (1) bekezdésének első albekezdése és 320. cikkének (2) bekezdése, és a nemzeti bíróság arra a jelen ügghöz hasonló esetben közvetlenül hivatkozhat-e?

² A különböző eljárásokban előterjesztett kérdések szó szerint megegyeznek.

7. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Magyar Köztársaság) által 2010. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-210/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: magyar

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK, és a 2135/98. EK Tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK Tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 561/2006/EK rendelete 19.cikk (1) és 19. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság követelményének megfelel-e az olyan szankciórendszer, mely a menetíró készülék adatrögzítő lapja használatára vonatkozó, a 3821/85/EGK Tanácsi Rendelet 13-16. cikkében rögzített valamennyi előírás megsértése esetére azonos összegű, 100 000.-Ft összegű bírság kiszabását írja elő kötelező erővel?
2. Megfelel-e az arányosság követelményének az a szankciórendszer, amely az elkövetett jogsértés súlyához képest nem differenciál a bírság összezszerúségében?
3. Megfelel-e az arányosság követelményének az a szankciórendszer, amely a jogsértők vonatkozásában semmilyen kimentési lehetőséget nem enged?
4. Megfelel-e az arányosság követelményének az a szankciórendszer, amely az elkövetők személyi körülményei között nem tesz különbséget?

8. A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Lengyelország) által 2010. május 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-212/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lengyel

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Felhatalmazza-e az 1985. június 10-i 85/303/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjával 1985. június 17-én módosított, a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdése a tagállamot arra, hogy a tőkeilleték kivetéséről a csatlakozás napján, 2004. május 1-jén, történt lemondása esetén 2007. január 1-jével ismét a társaság nyereségéből részesedésre jogosult hitelező által a tőketársaságnak nyújtott hitelre kivetett tőkeilletéket vezessen be?

9. A First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Egyesült Királyság) által 2010. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-215/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Érvényes-e az egyes áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról szóló, 2007. november 28-i 1417/2007/EK bizottsági rendelet annyiban, amennyiben az a műkörmöket és ennél fogva az említett rendelet I. mellékletben leírt műkörm-készleteket a 3926 90 97 KN-kód alá sorolja be?
2. Az 1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúrát, mint amely a vita tárgyát képező műkörm-készleteknek „szépségápoló készítmények vagy sminkek és bőrápoló készítmények (a gyógyszerek kivételével), beleértve a napbarnító vagy -napvédő készítményeket; manikűr- vagy pedikűrkészítmények”-ként a 3304 30 00 vámtarifaszám alá történő besorolását „Máshol nem említett késművesáru (pl. hajnyíró gép, mészárosbárd vagy konyhai bárd, aprító- és darabolókés, papírvágó kés); manikűr- vagy pedikűrkészlet és felszerelés (körömrészelő is)”-ként a 8214 20 00 vámtarifaszám alá történő besorolását kívánja meg?

10. Az Amtsgericht Köln (Németország) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-226/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Kell-e alkalmazni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének (3) bekezdését, ha az utas, aki megerősített helyfoglalással rendelkezik oda- és visszaútra, nem jelenik meg a visszaútra történő utasfelvétellel, és ez a következő tényálláson alapul:

— Az üzemeltető légitfuvarozó az odaútra történő utasfelvételre időben jelentkező utas odaútra való beszállását annak akarata ellenére visszautasította, és bejelentette, hogy a visszaútra való beszállást is visszautasítja.

— A beszállás visszautasítása azon alapul, hogy az üzemeltető légitfuvarozó tévesen azt feltételezi, hogy egy visszaterhelés miatt kezelési díj illeti meg, amelyet az utas még nem fizetett meg.

11. A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2010. május 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-242/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a Szerződés 23., 43., 49. és 56. cikkével, valamint az 54/2003 irányelv 11. cikkének (2) és (6) bekezdésével, valamint 24. cikkével az a nemzeti szabályozás, amely — anélkül, hogy azt az Európai Bizottságnak bejelentette volna — a teherelosztási szolgáltatások szükségletei kielégítéséhez alapvetőnek bizonyuló, meghatározott villamosenergia-termelők számára, adott körülmények között kötelezően előírja, hogy az energiatőzsde piacain ajánlatot tegyenek a hálózatüzemeltető által egyoldalúan meghatározott programok alapján, és amely kivonja ezen ajánlatok díjazását a termelő szabad meghatározása alól, és olyan paraméterekhez köti, amelyeket nem az „átlátható, megkülönböztetéstől mentes, piaci alapú eljárások alapján” határoztak meg?

12. A Tribunale di Roma (Olaszország) által 2010. március 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-255/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Hogyan kell értelmezni az EK–Szerződés 43. és 49. cikkét a sportfogadási ágazatban a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében (a hatékony bírói jogvédelem alapelveinek figyelembe vételével is) annak megállapítása céljából, hogy a Szerződés említett rendelkezései megengednek-e egy olyan nemzeti szabályozást, amely állami monopóliumrendszert és a koncessziók és engedélyezések olyan rendszerét hozza létre, amely — a koncessziók meghatározott számán belül — a következőket írja elő:

- a) egy korábbi időszakban valamely olyan eljárás alapján kiadott koncessziók jogosultjai általános védelmét, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét;
- b) olyan rendelkezések meglétét, amelyek valójában egy olyan eljárást követően megszerzett kereskedelmi pozíciók fenntartását biztosítják, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét (mint például annak megtiltása a koncessziók új jogosultjai számára, hogy értékesítő pultjaikat a már meglévőktől bizonyos meghatározott távolságon belül helyezték el);
- c) a koncesszió lejárta, valamint a jogalany jelentős összegű biztosítékai elvesztése eseteinek rögzítése, amelyek között szerepel az az eset is, ha a koncesszió jogosultja közvetlenül vagy közvetetten a koncesszió tárgyát képezőhöz hasonló, határokon átnyúló játéktevékenységeket folytat?

13. A Regeringsrätten (Svédország) által 2010. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-257/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: svéd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az uniós jog, különösen a Svájci államszövetséggel kötött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás és az 1408/71/EGK tanácsi rendelet 72. cikke alapján meg lehet-e szerezni a családi támogatásnak minősülő, jövedelem alapú gyermeknevelési támogatásra való jogosultsághoz szükséges időtartamot teljes egészében Svájcban végzett szakmai tevékenység és az ottani biztosítás révén?
2. Az uniós jog, különösen a Svájci államszövetséggel kötött, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás és az 1408/71/EGK tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése és 72. cikke alapján egyenlőnek tekintendő-e a Svájcban megszerzett jövedelem a belföldön megszerzett jövedelemmel a családi támogatásnak minősülő, jövedelem alapú gyermeknevelési támogatásra való jogosultság megállapításakor?

14. Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) által 2010. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-259/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha a HÉA-szemponitú kezelés eltér
 - i. a fogyasztók szemszögéből azonos szolgáltatások tekintetében; vagy
 - ii. a fogyasztók azonos igényeit kielégítő hasonló szolgáltatások tekintetében; elegendő-e ez önmagában az adósemlegesség elve megsértésének megállapításához, vagy figyelembe kell-e venni (és, ha igen, miként)
 - a) a szabályozási és a gazdasági környezetet;
 - b) azt, hogy van-e verseny az azonos szolgáltatások, vagy alkalmasint a szóban forgó hasonló szolgáltatások között; és/vagy
 - c) azt, hogy az eltérő HÉA-szemponitú kezelés okozott-e versenytorzulást?
2. Jogosult-e az adóalany, akinek szolgáltatásai a nemzeti jog értelmében (a hatodik irányelv 13. cikke B. részének f) pontja szerint a tagállamoknak biztosított mérlegelési jogkör gyakorlásának eredményeként) a HÉA alá tartoznak, e szolgáltatások után befizetett HÉA visszatérítését követelni az adósemlegesség elvének más szolgáltatások („összehasonlítási szolgáltatások”) HÉA-szemponitú kezeléséből eredő megsértése alapján, ha
 - a) az összehasonlítási szolgáltatások a nemzeti jog értelmében a HÉA alá tartoztak, de
 - b) a tagállam adóhatóságának gyakorlata az összehasonlítási szolgáltatásokat HÉA-mentes szolgáltatásokként kezelte?
3. A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén milyen magatartás jelent releváns gyakorlatot, és különösen:
 - a) szükséges-e, hogy az adóhatóság világosan és egyértelműen nyilatkozzon arról, hogy az összehasonlítási szolgáltatásokat HÉA-mentes szolgáltatásokként kezeli;
 - b) jelentőséggel bír-e az, hogy amikor az adóhatóság nyilatkozatot tett, akkor az összehasonlítási szolgáltatások helyes HÉA-szemponitú kezelése szempontjából releváns tényeket nem teljes körűen és helytelenül értelmezte; és
 - c) jelentőséggel bír-e az, hogy az összehasonlítási szolgáltatások tekintetében az adóalany nem számolta el a HÉA-t, vagy azt az adóhatóság nem szedte be, de az adóhatóság ez követően a rendes nemzeti elévülési határidők alkalmazásával megpróbálta beszedni azt?
4. Ha az adójogi kezelésben tetten érhető különbségek a hazai adóhatóságoknak a nemzeti jogi szabályozás valós értelmének általánosan elfogadott értelmezésén alapuló következetes gyakorlatából fakadnak, akkor jelent-e bármiféle különbséget az adósemlegesség elvének megsértése szempontjából, ha:
 - i. az adóhatóságok ezt követően megváltoztatják a gyakorlatukat;
 - ii. a nemzeti bíróság ezt követően megállapítja, hogy a módosított gyakorlat a nemzeti jogi szabályozás helyes értelmezését tükrözi;
 - iii. nemzeti és/vagy európai jogi elvek — ideértve a bizalomvédelem, az estoppel, a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvét — és/vagy elévülési határidők megakadályozzák a tagállamot abban, hogy a korábban adómentesnek tekintett szolgáltatások után beszedje a HÉA-t?

15. High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2010. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-260/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: angol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha a tagállam a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. részének f) pontja által biztosított mérlegelési jogkörének gyakorlása során a szerencsejáték céljára használt bizonyos automatatípusokat (a továbbiakban: a III. rész szerinti pénznyerő automaták) a HÉA-kötelessé tett, míg más ilyen automaták (amelyek magukban foglalják a rögzített nyerési esélyekkel működő fogadási terminálokat, FOBT-okat is) tekintetében fenntartotta az adómentességet, és ha azt állítják, hogy ezáltal a tagállam megsértette az adósemlegesség alapelvét:
 - i. meghatározó vagy
 - ii. releváns-e a III. rész szerinti pénznyerő automaták és a FOBT-ok összehasonlítása során, hogy

a) FOBT-ok olyan tevékenységeket kínáltak, amelyek a nemzeti jog alapján „fogadásnak” minősültek (vagy olyan tevékenységeket, amelyeket a releváns szabályozó hatóság a szabályozási hatáskörének gyakorlása céljából a nemzeti jog alapján „fogadásként” szándékozott kezelni), és
b) a III. rész szerinti pénznerő automaták által kínált tevékenységek a nemzeti jog alapján eltérő besorolás alá — nevezetesen a „szerencsejáték” körébe — tartoztak,
és a szerencsejáték és fogadás különböző szabályozási rendszerek hatálya alá tartozott-e e tagállam joga szerint a szerencsejáték felügyelete és szabályozása tekintetében? Ha igen, mik azok a különbségek a szóban forgó szabályozási rendszerek között, amelyekre a nemzeti bíróságnak figyelemmel kell lennie?

2. Annak meghatározása során, hogy az adósemlegesség elve az 1) kérdésben hivatkozott automaták egyes fajtái (FOBT- ok és a III. rész szerinti pénznerő automaták) tekintetében ugyanolyan adójogi kezelést követel-e meg, a nemzeti bíróságnak az általánosítás milyen szintjét kell alkalmaznia ahhoz, hogy meghatározza, a termékek vajon hasonlóak-e? Különösen, milyen mértékig lényeges számításba venni az alábbi problémákat:

- a) hasonlóságok és különbözőségek a megengedett maximum tétek és nyeremények tekintetében a FOBT- ok és a III. rész szerinti pénznerő automaták között;
- b) a FOBT-okkal csak olyan meghatározott, fogadásra engedélyezett helyiségben lehetett játszani, amelyek eltérőek voltak, és különböző szabályozási korlátozások hatálya alá estek, mint amelyek a szerencsejáték céljára engedélyezett helyiségekre alkalmazandóak (habár FOBT-okkal és legfeljebb két darab, a III. rész szerinti pénznerő automatával egymás mellett lehetett játszani ugyanabban a fogadás céljára engedélyezett helyiségben);
- c) a nyeresé esélye a FOBT-okon közvetlenül kapcsolódott a nyilvánosságra hozott rögzített nyeresé esélyéhez, míg a nyeresé esélyeit a III. rész szerinti pénznerő automatákon néhány esetben egy eszköz módosíthatta, amely az idő teltével egy meghatározott százaléku megtérülést biztosított az üzemeltető és a játékos részére;
- d) a FOBT-okon és a III. rész szerinti pénznerő automatákon elérhető formátumok hasonlóságai és különbségei;
- e) a FOBT-ok és a III. rész szerinti pénznerő automaták közötti hasonlóságok és különbségek a játékos és a gép között lehetséges kölcsönhatás szempontjából;
- f) a fent hivatkozott problémákat az automaták játékosainak nagy része ismerte-e vagy sem, vagy ezeket relevánsnak vagy lényegesnek tekintette-e;
- g) a HÉA-szempontú kezelésben tetten érhető különbség igazolható-e a fentiek bármelyikével?

3. Olyan helyzetben, amikor egy tagállam a hatodik HÉA- irányelv 13. cikke B. részének f) pontja által biztosított mérlegelési jogkörének gyakorlása során a szerencsejátékot mentesítette a HÉA alól, de a szerencsejáték céljára használt automaták meghatározott csoportjait a HÉA hatálya alá rendelte:

- a) élhet-e e tagállam a kellő gondosság kifogásával azon állítással szemben, hogy e tagállam megsértette az adósemlegesség elvét; és
- b) az a) pontra adandó igenlő válasz esetén mely tényezők relevánsak annak meghatározása során, hogy a tagállam jogosult-e vagy sem e kifogásra hivatkozni?

16. A Tribunale del Riesame di Verbania (Olaszország) által 2010. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-279/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Hogyan kell értelmezni az Európai Unió létrehozásáról szóló szerződés 43. és 49. cikkét a sportfogadási ágazatban a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében annak megállapítása céljából, hogy a Szerződés említett rendelkezései megengednek e egy olyan nemzeti szabályozást, amely állami monopóliumrendszer és a koncessziók és engedélyezések olyan rendszerét hozza létre, amely — a koncessziók meghatározott számán belül — a következőket írja elő:

- a) egy korábbi időszakban valamely olyan eljárás alapján kiadott koncessziók jogosultjai általános védelmét, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági szereplők egy részét;
- b) olyan rendelkezések meglétét, amelyek valójában egy olyan eljárást követően megszerzett kereskedelmi pozíciók fenntartását biztosítják, amely eljárás jogellenesen zárta ki a gazdasági

szereplők egy részét (mint például annak megtiltása a koncessziók új jogosultjai számára, hogy értékesítő pultjaikat a már meglévőktől bizonyos meghatározott távolságon belül helyezték el);
c) a koncesszió lejárt, valamint a jogalany nagy összegű biztosítékai elvesztése eseteinek rögzítése, amelyek között szerepel az az eset is, ha a koncesszió jogosultja közvetlenül vagy közvetetten a koncesszió tárgyát képezőhöz hasonló, határokon átnyúló játéktevékenységeket folytat?

Előzetes döntéshozatal tárgyában közzétett ítéletek

Büntető ügyszak

Az adott időszak alatt nem született büntetőjogi tárgyú ítélet.

Gazdasági ügyszak

1. A Bíróság (negyedik tanács) 2010. június 10-i ítélete (a Tribunale di Genova előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-140/09. sz. ügy)

Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az alapügyre jellemző körülmények között az előlegek egyezmény jóváhagyását megelőző kifizetéséről rendelkező nemzeti jogszabály alapján folyósított támogatások állami támogatásnak minősülnek, amennyiben e támogatások alkalmasak a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására, és torzítják a versenyt, illetve annak torzításával fenyegetnek, amit a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszak alatt nem született munkaügyi tárgyú ítélet.

Polgári ügyszak

1. A Bíróság (első tanács) 2010. június 3-i ítélete (a Tribunal Supremo (Spanyolország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid kontra Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (C-484/08. sz. ügy)

1. A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügyben szóban forgó, amely engedélyezi a szerződés fő tárgyának a meghatározására, illetve az árnak vagy a díjazásnak az ellenértékként nyújtott szolgáltatással vagy szállított áruval való megfelelésére vonatkozó szerződési feltételek tisztességtelen jellegének a bírósági felülvizsgálatát, még akkor is, ha ezek a feltételek világosak és érthetőek.

2. Az EK 2. cikkel, az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával és az EK 4. cikk (1) bekezdésével nem ellentétes az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének és 8. cikkének az az értelmezése, miszerint a tagállamok elfogadhatnak olyan nemzeti szabályozást, amely engedélyezi a szerződés fő tárgyának a meghatározására, illetve az árnak vagy a díjazásnak az ellenértékként nyújtott szolgáltatással vagy szállított áruval való megfelelésére vonatkozó szerződési feltételek tisztességtelen jellegének a bírósági felülvizsgálatát, még akkor is, ha ezek a feltételek világosak és érthetőek.

2. A Bíróság (második tanács) 2010. június 3-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Internetportal und Marketing GmbH kontra Richard Schlicht (C-569/08. sz. ügy)

1. A .eu felső szintű domain bevezetésére és funkcióira vonatkozó általános szabályok, valamint a bejegyzésre irányadó elvek megállapításáról szóló, 2004. április 28-i 874/2004/EK bizottsági rendelet

21. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az említett rendelkezés a)–e) pontjában felsoroltakon kívül más körülmények is megalapozhatják a rosszhiszeműséget.

2. A 874/2004 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett b) pontja értelmében vett rosszhiszemű magatartás fennállásának a vizsgálatakor a nemzeti bíróságnak az adott ügyre jellemző valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell vennie, és különösen azokat a körülményeket, amelyek között a védjegyet lajstromoztatták, illetve amelyek között a .eu felső szintű domain-nevet bejegyezték.

A védjegy lajstromoztatásának körülményei tekintetében a nemzeti bíróságnak különösen az alábbiakat kell figyelembe vennie:

- arra irányuló szándék, hogy a védjegy ne kerüljön használatra azon a piacon, amelyre vonatkozóan az oltalmat kérelmezték;
- a védjegy megjelenítése;
- nagyszámú, szokásos elnevezéseknek megfelelő egyéb védjegy lajstromoztatása; és
- a védjegynek rövid idővel a .eu felső szintű domain-nevek szakaszos bejegyzésének megkezdése előtt való lajstromoztatása.

A .eu felső szintű domain-név bejegyzésének körülményeit illetően a nemzeti bíróságnak különösen az alábbiakat kell figyelembe vennie:

- a 874/2004 rendelet 11. cikke értelmében vett különleges karakterek vagy írásjelek spekulatív vagy visszaélészerű használata az e cikkben foglalt átírási szabályok alkalmazása tekintetében;
- a rendeletben előírt szakaszos bejegyzés első részében történő bejegyzés, melynek alapja az alapügyet jellemzőhöz hasonló körülmények között megszerzett védjegy; és
- szokásos elnevezéseknek megfelelő domain-nevek bejegyzése iránti kérelmeinek nagy számban való benyújtása.

3. A Bíróság (negyedik tanács) 2010. június 3-i ítélete (az Oberlandesgericht Nürnberg (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Coty Prestige Lancaster Group GmbH kontra Simex Trading AG (C-127/09. sz. ügy)

Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-án aláírt megállapodással módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i első tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a védjegy fennálló jogok kimerülése kizárólag akkor következik be, ha a kérdést előterjesztő bíróság vizsgálata alapján megállapítható, hogy a védjegyjogosult kifejezett vagy hallgatóságos hozzájárulását adta azon szóban forgó áruknak az Európai Közösség vagy az Európai Gazdasági Térség területén történő forgalomba hozatalára, amelyek tekintetében e jogkimerülésre hivatkoznak.

Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között, amelyben egy védjegyjogosult — a tulajdon átruházása nélkül és az eladás tilalma mellett — tesztereket ad át a vele szerződéses kapcsolatban álló kereskedőknek azért, hogy a lehetséges vásárlók tesztelhessék az áru tartalmát, amelyben a védjegyjogosult bármikor visszahívhatja ezen árut, és amelyben az áru csomagolása egyértelműen különbözik a védjegyjogosult által a viszonteladók rendelkezésére bocsátott szokásosan forgalomba hozott parfümös üvegektől, azzal a ténnyel, hogy ezek a teszterek olyan parfümös üvegek, amelyek csomagolásán a „bemutatópéldány” jelzés mellett fel van tüntetve a „kereskedelmi forgalomba nem hozható” jelzés is, — a kérdést előterjesztő bíróság által értékelendő — ellenkező bizonyítékok hiányában ellentétes az, hogy hallgatóságosan elismerésre kerüljön forgalomba hozatalukra vonatkozóan a védjegyjogosulti hozzájárulás.

1. A Bíróság (nagytanács) 2010. június 1-jei ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanyolország) előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez kontra Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

1. Az EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapeljárás tárgyát képezi, és korlátozza az új gyógyszertárak létesítési engedélyeinek kiadását annak előírásával, hogy:

- főszabály szerint minden egyes gyógyszertári körzetben 2 800 lakosra egy gyógyszertár eshet;
- ha a lakosság száma ennél magasabb, akkor a lakosság újabb 2 000 főt meghaladó része után további gyógyszertár létesíthető; és
- minden gyógyszertár esetében be kell tartani a már meglévő gyógyszertáraktól való minimális távolságot, amely főszabály szerint 250 méter.

2. Az EUMSZ 49. cikket — a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, a gyógyszerészet területén folytatott egyes tevékenységekre vonatkozó rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. szeptember 16-i 85/432/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdésével, valamint a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 45. cikke (2) bekezdésének e) és g) pontjával együttesen olvasva — úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan szempontok, mint az asztúriai hercegségbeli gyógyszertárak és kézi gyógyszertárak szabályozásáról szóló, 2001. július 19-i 72/2001. sz. rendelet (Decreto 72/2001 regulador de las oficinas de farmacia y botiquines en el Principado de Asturias) mellékletének 6. és 7. pontjának c) alpontjában foglaltak, amelyek alapján az új gyógyszertár-tulajdonosokat kiválasztják.

2. A Bíróság (második tanács) 2010. június 3-i ítélete (a Raad van State — Hollandia előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — The Sporting Exchange Ltd, „Betfair” név alatt eljárva kontra Minister van Justitie (C-203/08. sz. ügy)

1. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely a szerencsejátékok szervezése és kínálása vonatkozásában egyetlen gazdasági szereplő javára kizárólagos rendszert ír elő, és amely minden más gazdasági szereplő számára, ideértve a más tagállamokban letelepedett gazdasági szereplőket is, megtiltja, hogy az interneten az első tagállam területén az e rendszer hatálya alá tartozó szolgáltatásokat kínáljon.

2. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy az egyenlő bánásmód elve és az abból eredő átláthatósági kötelezettség alkalmazandó a szerencsejátékok terén a kizárólagos joggal rendelkező gazdasági szereplő javára szóló engedély megadására és meghosszabbítására irányuló eljárásokra, kivéve, ha olyan közjogi intézményről van szó, amelynek az irányítását az állam közvetlenül ellenőrzi, vagy olyan magánjogi gazdasági szereplőről, amelynek a tevékenysége felett a hatóságok szigorú felügyeletet gyakorolhatnak.

3. A Bíróság (második tanács) 2010. június 3-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd kontra Stichting de Nationale Sporttotalisator (C-258/08. sz. ügy)

1. Az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely a szerencsejáték-függőség visszafogását és a csalás megelőzését célozza, és amely ténylegesen hozzájárul e célok megvalósításához, úgy tekinthető, mint amely a fogadási tevékenységeket koherens és szisztematikus módon korlátozza, jóllehet a kizárólagos engedély jogosultja vagy jogosultjai számára megengedett, hogy piaci kínálatukat új szerencsejátékok bevezetésével és reklám útján vonzóvá tegyék. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy az illegális szerencsejátékokkal kapcsolatos tevékenységek problémát okozhatnak-e az érintett tagállamban, amelyet az engedélyezett és szabályozott tevékenységek terjesztése orvosolhatna, és hogy e terjesztés mértéke nem teszi-e azt összegeyztetetlenné az említett függőség visszafogására irányuló céllal.

2. Valamely tagállamnak a szerencsejátékokra vonatkozó, az EK 49. cikkel összeegyeztethető szabályozásának alkalmazása érdekében a nemzeti bíróságnak nem kell minden esetben vizsgálnia, hogy az e szabályozás tiszteletben tartásának biztosítását célzó végrehajtó intézkedés alkalmas-e az e szabályozás által követett célok elérésére, és hogy megfelel-e az arányosság elvének, feltéve hogy ez az intézkedés szükséges az említett szabályozás hatékony érvényesülésének biztosításához, és nem tartalmaz az ugyanezen szabályozásból eredően túlmenő korlátozást. Az a körülmény, hogy a végrehajtási intézkedést a hatóságoknak a nemzeti szabályozás betartásának biztosítására irányuló beavatkozása vagy egy magánfél által az ugyanezen szabályozásra alapított jogai védelme érdekében polgári eljárás keretében előterjesztett kérelem következtében fogadták el, nem releváns a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő ügy megoldása szempontjából.

3. Az EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely a szerencsejátékok szervezése és kínálása vonatkozásában egyetlen gazdasági szereplő javára kizárólagos rendszert ír elő, és amely minden más gazdasági szereplő számára, ideértve a más tagállamokban letelepedett gazdasági szereplőket is, megtiltja, hogy az interneten az első tagállam területén az e rendszer hatálya alá tartozó szolgáltatásokat kínáljon.

4. A Bíróság (harmadik tanács) 2010. június 3-i ítélete (a Cour de cassation (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — État belge kontra Nathalie De Fruytier (C-237/09. sz. ügy)

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke A. része (1) bekezdésének d) pontját, amely mentesíti az adó alól „az emberi szerv, vér és anyatej értékesítését”, úgy kell értelmezni, hogy ez nem alkalmazható az emberi eredetű szervek és minták kórházak és laboratóriumok részére történő szállítására irányuló, önálló vállalkozóként végzett tevékenységre.

5. A Bíróság (nagytanács) 2010. június 8-i ítélete (a High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) The Queen kontra Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform (C-58/08. sz. ügy)

A kérdések vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőket, amelyek érinthetik a Közösségen belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet érvényességét.

Egyéb magyar vonatkozású ügyek az Európai bíróság előtt

1. 2010. április 28-án benyújtott kereset — Magyarország kontra Bizottság (T-194/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: magyar

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a Bizottság részéről az E- Bacchus adatbázisba bevezetett azon bejegyzést, amellyel az — a Szlovákia esetében korábban szereplő „Tokajská vinohradnícka oblast” oltalom alatt álló eredet-megjelölés helyett — bejegyezte a „Vinohradnícka oblast’ Tokaj” oltalom alatt álló eredet-megjelölést; és

— kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az 1234/2007/EK tanácsi rendelet alapján a borok oltalom alatt álló eredet-megjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi nevek elektronikus nyilvántartásába (a továbbiakban: E-Bacchus nyilvántartás) a Bizottság által Szlovákia tekintetében bevezetett „Vinohradnícka oblast’ Tokaj” oltalom alatt álló eredet-megjelölésre vonatkozó bejegyzést támadja.

A kereset indokolásában a felperes az első jogalapon belül azt állítja, hogy a bejegyzés módosításával a Bizottság megsértette az 1234/2007/EK tanácsi rendelet, illetőleg a 607/2009/EK bizottsági rendelet

vonatkozó rendelkezéseit, tekintettel arra, hogy az E-Bacchus nyilvántartásban szereplő eredeti bejegyzés vitatott módosításával egy olyan elnevezésnek biztosította az új szabályozás szerinti automatikus oltalmat, amely nem tekinthető az 1234/2007/EK rendelet 118s. cikke szerinti „létező oltalom alatt álló” elnevezésnek.

Ezzel kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy az új uniós borpiaci szabályozás hatálybalépésekor, 2009. augusztus 1-jén, ugyanis a „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast” elnevezés állt, különösen a földrajzi jelzéssel ellátott asztali borok jegyzéke és a minőségi borok jegyzéke alapján, közösségi jogi oltalom alatt.

Ezenkívül a felperes előadja, hogy a szlovák nemzeti jogszabályok vizsgálata is ugyanezt a következtetést támasztja alá, tekintettel arra, hogy 2009. június 30-án elfogadásra került az új szlovák bortörvény, amely a „Tokajská vinohradnícka oblast” elnevezést tartalmazza. Továbbá, még ha úgy is kellene értelmezni az alkalmazandó rendeleteket, hogy a nemzeti jogszabály hatályosságának (2009. szeptember 1.) is jelentősége van a létező oltalom megítélése során, ebben az esetben a 607/2009/EK rendelet 73. cikkének (2) bekezdése megfelelően alkalmazandó, azaz ebben az esetben is az új törvény szerinti elnevezést kell az 1234/2007/EK rendelet 118s. cikke értelmében „létező oltalom alatt állónak” tekinteni.

Második jogalként a felperes előterjeszti, hogy az E-Bacchus nyilvántartás vezetése és kezelése során, és különösen a jelen ügyben vitatott bejegyzés megtételével a Bizottság megsértette a gondos ügyintézésre, a jóhiszemű együttműködésre, valamint a jobbiztonságra vonatkozó, uniós jog által elismert alapvető jogelveket.

Ezzel kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy a gondos ügyintézés elvéből fakadóan és tekintettel különösen a szóban forgó nyilvántartás jelentőségére, a Bizottságnak kötelessége biztosítani azt, hogy a nyilvántartás hiteles, megbízható, pontos adatokat tartalmazzon. E tekintetben a Bizottságnak különösen kötelezettsége az, hogy megvizsgálja, hogy az új borpiaci szabályozás hatálybalépésének napján mely tagállami jogszabályok alapján mely elnevezések minősültek „létező oltalom alatt álló” elnevezésnek. Továbbá, a felperes álláspontja szerint a Bizottság megsértette a jóhiszemű együttműködés elvét is azáltal, hogy sem előzetesen, sem pedig utólag semmilyen formában nem tájékoztatta a Magyar Kormányt a Szlovákia tekintetében az E-Bacchus nyilvántartásban szereplő bejegyzések módosításáról, jóllehet tudnia kellett, hogy az Magyarország érdekeit érintheti. Végül, a felperes előterjeszti, hogy a Bizottság azáltal, hogy a nyilvántartást úgy alakította ki, és azt úgy vezeti, hogy az abban szereplő bejegyzések bármikor visszamenőleges hatállyal úgy módosíthatók, hogy a módosítás pontos időpontja nem állapítható meg, megsértette a jobbiztonság elvét is.

2. 2010. május 27-én benyújtott kereset — Magyarország kontra Bizottság (T-240/10. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: magyar

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a keményítő amilopektin- tartalmának növelése céljából géntechnológiával módosított burgonyatermékeknek (*Solanum tuberosum* L. EH92-527-1 vonal) a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint történő forgalomba hozataláról szóló, 2010. március 2-i 2010/135/EU bizottsági határozatot;
- semmisítse meg a géntechnológiával módosított, EH92-527-1 (BPS-25271-9) burgonyából előállított takarmány forgalomba hozatalának, illetve az ilyen burgonyának az élelmiszerekben vagy egyéb takarmányokban való véletlen vagy technikailag elkerülhetetlen előfordulásának az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet keretében történő engedélyezéséről szóló, 2010. március 2-i 2010/136/EU bizottsági határozatot;
- másodlagosan, amennyiben a 2010/136/EU határozat megsemmisítésére irányuló kérelmet elutasítja, semmisítse meg az említett határozat 2. cikk b) és c) pontját;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2010/135/EU és a 2010/136/EU 2010. március 2-án elfogadott bizottsági határozatokat támadja.

A kereset indokolásában a felperes az első jogalap keretében azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, valamint megsértette az elővigyázatosság elvét, amikor annak ellenére engedélyezte az „Amflora” elnevezésű géntechnológiával módosított burgonya (a továbbiakban: GM-

burgonya) forgalomba hozatalát, hogy annak kockázatértékelése során olyan megalapozott aggályok merültek fel, amelyek arra utalnak, hogy az engedélyezés — a magas szintű egészségvédelem és környezetvédelem célkitűzéséhez mérten — káros hatással lehet az emberek és az állatok egészségére, illetve a környezetre. A felperes úgy véli, hogy a forgalomba hozatal engedélyezése a kockázatok nem megalapozott, illetőleg több szempontból hiányos értékelésén alapult, ami kihat a bizottsági határozatok jogszerűségére.

A szóban forgó GM-burgonya egészségügyi kockázatai tekintetében a felperes előterjeszti, hogy a GM-burgonyában jelen lévő antibiotikum-rezisztens marker gén, valamint e génnek a GM- növényből a baktériumokba történő transzfere olyan kockázatot jelent az emberek, illetve állatok egészségére, valamint a környezetre, ami — tekintettel különösen a magas szintű egészségvédelem, illetve környezetvédelem követelményére — nem fogadható el, de legalábbis a kockázatok tekintetében jelentős tudományos bizonytalanság áll fenn, amit a Bizottság nem hárított el megnyugtató módon. Következésképpen a felperes szerint a forgalomba hozatal engedélyezése ellentétes az elővigyázatosság elvével, illetve annak konkrét jogszabályi kifejeződésével, a 2001/18/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével. Ezen felül, a Bizottság döntésének alapjául szolgáló, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által kibocsátott tudományos vélemény ellentétes az Egészségügyi Világszervezet, az Állategészségügyi Világszervezet, és az Európai Gyógyszerügynökség vonatkozó álláspontjával is.

A felperes álláspontja szerint a GM-burgonyára vonatkozó környezeti kockázatértékelés az alábbi vonatkozásokban hiányos, illetve nem megfelelő:

- szabadföldi vizsgálatok hiánya az Európai Unió valamennyi biogeográfiai régiójára vonatkozóan,
- a nem célszervezetekre gyakorolt hatások, illetve a kumulatív hosszú távú hatások, valamint a fajok populációdinamikájára és a genetikai sokféleségre gyakorolt hatások vizsgálatának hiánya,
- az állatok egészségére gyakorolt lehetséges hatások, valamint a táplálékláncban jelentkező lehetséges következmények vizsgálatának elégtelensége.

A második jogalapként a felperes előterjeszti, hogy a Bizottság megsértette a 1829/2003/EK rendeletet. E tekintetben a felperes előterjeszti, hogy a 2010/136/EU határozat 2. cikkének b) és c) pontja — amelyek maximum 0,9 %-ig engedélyezik a véletlen vagy technikailag elkerülhetetlen okból az élelmiszerben vagy takarmányban előforduló genetikailag módosított szervezeteket — jogsértő, tekintettel arra, hogy az 1829/2003/EK rendelet az engedélyezés tekintetében nem tartalmaz semmiféle tűréshatárt, illetve nem ad lehetőséget ilyen tűréshatár Bizottság általi alkalmazására a genetikailag módosított szervezetek véletlen vagy technikailag elkerülhetetlen jelenléte esetében.

A Legfelsőbb Bíróság uniós jogi tárgyú határozatai

Büntető ügyszak

Gazdasági ügyszak

Munkaügyi ügyszak

Mfv.II.11.108/2009/7.

A 93/104/EK irányelv és az annak helyébe 2004. augusztus 2-án hatályba lépett 2003/88/EK irányelv szerint az ügyeleti idő jóllehet munkaidő, ugyanakkor az irányelvek a díjazás szempontjából nem érintették az ügyelet megítélését. A felperes azon igényét, mely szerint valamennyi kiállási időt munkaidőként kell elszámolni (díjazni), a 2003/88/EK irányelv nem alapozza meg akkor sem, ha a bizonyítási eljárás eredményeként az ágazati jellegű speciális rendelet és irányelv (3820/85/EGK rendelet, 2002/15/EK, 561/2006/EK) a perben nem alkalmazható.

Polgári ügyszak

Pfv.III.22.173/2009/3

A közösségi jog rendelkezései a magyar jogrend szerves részét képezik, amelyet a nemzeti bíróságoknak kötelező figyelembe venni. Amennyiben a megtett tagállami intézkedések megfelelőek, önmagában a nemzeti jogalkotás hiánya a cselekmény jogellenességét nem alapozza meg. [EKSZ 10. cikk; Bizottság 2005/734/EK határozat 2/b. cikk (1) bekezdés]

Közigazgatási ügyszak

Kfv. I. 35.151/2010/6.

A számlakibocsátót - aki abban áfát tüntet fel - akkor is áfa-fizetési kötelezettség terheli, ha a jogügylet a valóságban nem ment végbe. A fizetési kötelezettség alól csak stornó számla kibocsátása esetén mentesül. [77/388/EGKT irányelv 21. cikk 1. pont c) alpont]

Kfv. III. 37.925/2009/7.

Mind a 2004/83/EK irányelv, mind a 2003/86/EK irányelv (mely utóbbi hatálya az oltalmazottakra nem terjed ki és implementálásra került a 2007. évi II. törvény szabályozásában) tiszteletben tartja az Egyezmény 8. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, és a 2003/86/EK irányelv preambuluma 2. pontja szerint a családegyesítéssel kapcsolatos intézkedéseket a több nemzetközi jogi okmányban megállapított, a család védelmére és a családi élet tiszteletben tartására irányuló kötelezettségeknek megfelelően kell elfogadni. Ebből következik, hogy ha az oltalmazottra nem is terjed ki a 2003/86/EK irányelv hatálya, az nem jelenti azt, hogy az Egyezmény 8.cikke ne érvényesülne, és az oltalmazott család egységéhez való jogot ne kéne elismerni. Emellett mindkét irányelv minimumszabályokat tartalmaz, amennyiben a tagállamok kedvezőbb rendelkezést vezethetnek be, mint ami az irányelvekből való feltétlen kötelezettségekből következik (2004/83/EK irányelv 3.Cikk, 2003/86/EK irányelv 3.Cikk 5. bekezdés).

Kfv. III. 37.856/2009/5

Magyar állampolgár családtagjaként tartózkodási engedélyt az egy évet meghaladó egy háztartásban élő harmadik ország állampolgára részére a közös lakásban bejelentett lakóhellyel rendelkezés igazolása és egyéb a tényleges együttélést alátámasztó körülmények vizsgálata alapján kell kiadni. [2004/38/EK irányelv 3. cikk]

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású ítéletei

Turán Tünde Magyarország elleni ügye (33068/05. sz. ügy)

A panaszos ügyvéd irodájában a Budakörnyéki Bíróság 2004. szeptemberében a Be. 149.§-ának (4) és (5) bekezdése alapján házkutatást rendelt el egyik, törvénytelen gazdasági tevékenységet folytató ügyfelével kapcsolatos okiratok lefoglalása végett. A házkutatásra 2004. október 20-án 9:45 és 12:55 között, az ügyész jelenlétében került sor. A panaszos 10:25 előtt nem érkezett meg a helyszínre. A - Kormány állítása szerint - megérkezéséig egy másik ügyvéd, aki a szomszédos, de elkülönített irodában dolgozott, jelen volt. A panaszos állította, hogy a másik ügyvéd nem volt jelen az irodájában a kutatásnál, és egyébként sem képviselte őt. Az előterjesztett okiratok szerint a másik ügyvéd kifejezetten nem volt megbízva sem azzal, hogy a panaszos érdekeit képviselje, sem azzal, hogy ilyen minőségben a házkutatási jegyzőkönyvet aláírja. Továbbá, a felek előadása eltért abban a tekintetben is, hogy a rendőrség valamennyi iratot lefoglalt-e, vagy csak az érintett ügyfélhez kapcsolódókat.

Ezt követően a panaszos panaszt nyújtott be törvénytelen házkutatás és az okiratok megkülönböztetés nélküli lefoglalása miatt. Az Ügyészség 2004. november 5-én elutasította a panaszt. A panaszos fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Főügyészség 2005. május 19-én a korábbi ügyészi határozatot megváltoztatta és megállapította, hogy a házkutatás törvénytelen volt annyiban, hogy a Be. 149.§-ának (4) és (5) bekezdésével szemben sem a panaszos, sem képviselője nem volt jelen. Rámutatott, hogy a másik ügyvéd olyan személynek sem volt tekinthető, akit az érintett érdekeinek védelmére kirendeltek, mert a hatóság hivatalból nem rendelkezett így. A Főügyészség mindazonáltal úgy találta, hogy a Budakörnyéki Bíróság 2004. november 25-ei döntésével, amely elrendelte az iratok azon részének visszaszolgáltatását, amelyek nem álltak összefüggésben az üggyel, a jogszerű helyzet helyreállt.

A panaszos azt sérelmezte, hogy a törvénytelen és jogtalan házkutatás megsértette az Egyezmény 8. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogát.

A Kormány védekezése szerint a panaszos távolléte a sérelmezett intézkedés alatt csak mintegy 40 percet tett ki. Egyébként is, ez a szabálytalanság a panaszosnak tudható be, akit értesítettek a házkutatásról és aki megígérte, hogy azt megelőzően a helyszínre fog érkezni. A Kormány álláspontja szerint a lefoglalt iratok széles körét az határozta meg, hogy a lehető legalaposabban megismerjék a vizsgált bűncselekmények hátterét, és csak azokat foglalták le, amelyeket a büntetőeljárás szempontjából relevánsnak ítélték. Összességében a Kormány álláspontja szerint a beavatkozás nem volt aránytalan.

A Bíróság utalt arra, hogy az Egyezmény 8. cikkének (1) bekezdésében biztosított jog korlátozása megsérti az Egyezményt, ha nem teljesülnek a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek. A Bíróság álláspontja szerint a Be. 149.§-ának (4) és (5) bekezdésében foglaltak megsértésére tekintettel az intézkedés nem volt összhangban a törvénnyel, ezért megsértette az Egyezmény 8. cikkét. A Bíróság a panaszosnak 3.000,-Euró nem vagyoni kártérítést ítélt meg.

1. Isabelle Neulinger és Noam Shuruk Svájc elleni ügye (41615/07. sz. ügy)³

A panaszosok anyja és fia; az anyja 1999-ben Izraelbe települt, ahol 2001-ben férjhez ment. Fia 2003-ban, Tel Avivban született. Attól félve, hogy az apa fiát egy ultraorthodox közösségbe viszi, az anyja a Tel Avivi Családügyi Bírósághoz fordult, amely 2004-ben megtiltotta, hogy a fiút nagykorúsága előtt kivigyék az országból. Az anyja időleges védelmet kapott és közös szülői felügyeleti jogot állapítottak meg; az apa kapcsolattartási jogát ezt követően – fenyegető magatartása miatt – korlátozták. A szülők 2005-ben elváltak, és az anyja fiával együtt titokban elhagyta Izraelt és Svájcba költözött. A Tel Avivi Családügyi Bíróság 2006. május 30. napján hozott döntésében megállapította, hogy a fiú tartózkodási helye Tel Aviv volt, ezért kivitele az országból – az apa beleegyezése nélkül – a Hágai Egyezmény 3. cikke alapján jogellenes volt.

A Lausanne-i Kerületi Békéltető Bíróság 2006. augusztus 29-ei döntésében az apának a fiú visszavitele iránti kérelmét elutasította azon az alapon, hogy a gyermeket Izraelbe való visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára. Az apa fellebbezése folytán eljáró Vaud-i Kantonális Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, megerősítve, hogy a Hágai Egyezmény 13. cikkének b) pontja alapján ebben az esetben nem köteles a gyermek azonnal visszavitelét elrendelni. A Svájci Szövetségi Bíróság azonban 2007. augusztus 16-án helyt adott az apa kérelmének és elrendelte a gyermek visszavitelét, mert álláspontja szerint az eljáró bíróságok hivatkozott rendelkezést helytelenül alkalmazták. A Lausanne-i Kerületi Bíróság 2009. június 29-ei ideiglenes intézkedésével a fiút anyjánál helyezte el, felfüggesztette az apa kapcsolattartási jogát és az anyja számára kizárólagos szülői felügyeleti jogot biztosított.

A panaszos azt sérelmezte, hogy a gyermek visszavitelének elrendelése jogellenesen korlátozza az Egyezmény 8. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogát.

A Bíróság egyetértett azzal, hogy a fiút anyja jogellenesen vitte el Izraelből, megsértve a Hágai Egyezményt, hiszen a szülői felügyeleti jogot mindkét szülő, együttesen gyakorolta. A gyermek külföldre vitele sértette az anyja kérésére kiadott korábbi tilalmat is, és lehetetlenné tette az apa kapcsolattartási jogának gyakorlását. Éppen ezért a Svájci Szövetségi Bíróság – a gyermek visszavitelét elrendelő – döntésének elegendő törvényi alapja volt, továbbá a fiú és apja jogai védelmében igazolható célt követett. Az ellentétes érdekek mérlegelése körében a Bíróság kiemelte, hogy elsősorban a gyermek érdekét kell figyelembe venni. Ez magában foglalja egyfelől a családi kapcsolatai ápolását, másfelől megfelelő környezetben való fejlődésének biztosítását is.

A Bíróság a gyermek érdekének megállapítása körében több körülményt mérlegelt. Egyrészt azt, hogy a gyermek már beilleszkedett a svájci környezetbe és franciául beszél, ezért kiemelése ebből a környezetből rá nézve komoly következményekkel járhat. Másrészt azt, hogy az izraeli bíróságok korlátozták az apa kapcsolattartási jogát, az anyja állítása szerint újból meg is nősült, és néhány hónap múlva el is vált terhes feleségétől, aki az óta is perli tőle a tartásdíjat, ezért kétséges, hogy megfelelő tartásban részesül-e Izraelben. Harmadrészt azt, hogy az anyja ellen az izraeli hatóságok büntetőeljárást is kezdeményezhetnek, noha az anyja az egyetlen, aki a gyermekről gondoskodni tud, és akiben a gyermek megbízik, hiszen az apával soha nem élt együtt, és elutazása óta nem is találkozott. Mindezekre tekintettel a Bíróság úgy ítélte, hogy nem áll a gyermek érdekében az Izraelbe való visszatérés, ezért

³ Az ítéletet a Nagykamara hozta 2010. július 6-án.

aránytalanul korlátozná az anyának az Egyezmény 8. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogát, ha a gyermekkel együtt vissza kellene térnie Izraelbe.

A Bíróság tehát úgy találta, hogy a gyermek visszavitelére kötelező határozattal az Egyezmény 8. cikkét megsértették.

2. Namat Alijev Azerbajdzsán elleni ügye (18705/06. számú ügy)⁴

A panaszos ellenzéki képviselőjelöltként indult az országgyűlési választásokon a 93-as számú egyéni választókerületben. A Választókerületi Választási Bizottságnak a választás napját követően készített jegyzőkönyve szerint a választást egyik ellenfele nyerte a szavazatok 41,25%-ával, a panaszos 14,19%-ot kapott, míg a harmadik jelölt 12,92%-ot.

A panaszos 2005. november 7-én és 8-án panaszt terjesztett elő a Választókerületi és a Központi Választási Bizottságnál a választás szabálytalanságai miatt. Állította a helyi végrehajtó hatalom törvénytelen beavatkozását a választási eljárásba, a választók akaratának illetéktelen befolyásolását, sok esetben a választási urnák hamisította szavazócédulákkal való megtöltését, a megfigyelők zaklatását, a választási névjegyzékek szabálytalanságát, a jegyzőkönyvek bizonyos, a sok ezernyi nem használt szavazólap összesámlálásának sikertelenségére utaló hiányosságait. Kérelme alátámasztására a panaszos 30 megfigyelő esküvel megerősített írásbeli nyilatkozatát, hangfelvételeket és más bizonyítékokat terjesztett elő a Központi Választási Bizottságnál. A Választókerületi Választási Bizottság 2005. november 23-án megalapozatlanként részletes indokolás nélkül elutasította a panaszt, és a Központi Választási Bizottság még ugyanezen a napon közzétette az országos választási eredményeket rögzítő végleges jegyzőkönyvét.

A panaszos 2005. november 25-én a Fellebbviteli Bírósághoz fordult, kérve a Központi Választási Bizottság végleges jegyzőkönyvének megsemmisítését a 93. egyéni választókerület vonatkozásában. Állította, hogy választókerületében a választás szabálytalanságai miatt a választók valós akaratát nem állapítható meg. A Fellebbviteli Bíróság megalapozatlanként elutasította a panaszos kérelmét. Az esküvel megerősített írásbeli nyilatkozat fénymásolatát nem tekintette elfogadható bizonyítéknak, utalva arra, hogy a nemzeti jog szerint e nyilatkozatok eredeti példánya vagy hitelesített másolatát kellett volna előterjeszteni. A panaszos 2005. november 30-án a Legfelsőbb Bírósághoz fellebbezett, megismételve korábbi kérelmeit, utalva arra is, hogy az okiratok eredeti példányát 2005. november 7-én a Központi Választási Bizottság előtt előterjesztette. A Legfelsőbb Bíróság alaptalannak minősítette a fellebbezést. A Központi Választási Bizottság előtt 2005. november 7-én állítólag előterjesztett okiratok kapcsán megjegyezte, hogy nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely igazolja, hogy valaha is panaszt nyújtott volna be a Központi Választási Bizottsághoz.

Az Alkotmánybíróság 2005. december 1-jén a választókerületek többségében, köztük a 93. számú választókerületben is, megerősítette a választás eredményét. Az EBESZ megfigyelői 2006. februári jelentésükben számos olyan szabálytalanságot rögzítettek, amelyek aláásták a választások tisztaságát.

A panaszos azt sérelmezte, hogy abban a választókerületben, ahol jelöltként indult az országgyűlési választásokon, a számos súlyos szabálytalanság és a választási törvénysértések lehetetlenné tették a választók valós akaratának megállapítását, így megsértették azt a jogát, hogy jelöltként induljon egy szabad választáson. Ugyancsak sérelmezte, hogy a nemzeti hatóságok érdemben nem vizsgálták panaszait és az említett szabálytalanságokra vonatkozó állításait.

⁴ Az ítélet 2010. július 8-án vált véglegessé.

A Bíróság hangsúlyozta, hogy az ügyben nem a panaszos győzelemhez fűződő jogáról van szó, csak arról, hogy szabadon és hatékonyan vegyen részt jelöltként a választásokon. A panaszos az 1. Kiegészítő jegyzőkönyv 3. cikke alapján attól függetlenül jogosult volt tisztességes és demokratikus feltételek között jelöltként indulni a választásokon, hogy végül nyer, vagy veszít.

A Bíróság elismerte a panaszos állításainak komolyságát, utalva arra, hogy az állított szabálytalanságok, ha megfelelően igazoltan fennálltak, valóban alkalmasak a választás demokratikus jellegének megkérdőjelezésére. A panaszos érdemi, főleg a hivatalos megfigyelők által aláírt, az általuk észlelt eseményekről tényszerű, részletes beszámolókat tartalmazó, esküvel megerősített írásbeli nyilatkozatokat tartalmazó bizonyítékokat terjesztett elő, és közvetetten az EBESZ Választási Megfigyelői Küldöttségének Végleges Jelentése is megerősítette a panaszos állításait.

A Bíróság utalt arra is, hogy mivel a választási szabálytalanságok miatti panaszokat nemzeti szinten kell elintézni, ezért a Bíróság vizsgálata csak annak ellenőrzésére korlátozódhat, hogy a nemzeti bíróságok eljárásban és döntéseiben megfigyelhető-e bármiféle önkényesség. Az azeri jog a különböző szintű választási bizottságok révén biztosítja az egyéni választási panaszok és fellebbezés kivizsgálását, amelyek döntései ellen fellebbezni lehet a Fellebbviteli Bírósághoz, majd a Legfelsőbb Bírósághoz.

A Bíróság kiemelte, hogy a Választókerületi Választási Bizottság meglegedett azzal, hogy az érintett szavazatszámoló bizottságok elnökeitől és tagjaitól írásbeli magyarázatot kért. Abból adódóan, hogy a panaszos állításainak megerősítése e tisztviselők felelősségre vonását alapozta volna meg, nem meglepő, hogy minden hibát egyszerűen, általánosságban letagadtak. A Választókerületi Választási Bizottság láthatóan kizárólag a választási tisztviselők állításaira támaszkodva utasította el a panaszt, anélkül, hogy megmagyarázta volna, miért tartja azokat megbízhatóbbnak, mint azokat a jóval részletesebb és tényszerűbb bizonyítékokat, amelyeket a panaszos előterjesztett. A Választókerületi Választási Bizottság ugyanígy nem adta semmiféle okát annak, hogy miért tartja a panaszos panaszát „megalapozatlannak”, és a panaszos állításai valóságának részletes értékelését sem próbálta meg, továbbá nem tett valós erőfeszítéseket az állítások igazságának megállapítására.

A Bíróság megjegyezte azt is, hogy az előterjesztett okirati bizonyítékok igazolják, hogy a panaszos panaszát a Központi Választási Bizottság 2005. november 8-án valóban megkapta, de nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyta. A Bíróság ismét utalt az EBESZ Választási Megfigyelői Küldöttségének Végleges Jelentésére, amely szerint az esetek túlnyomó többségében a Központi Választási Bizottság a panaszokat azok kivizsgálása nélkül továbbította az érintett választókerületi választási bizottságoknak, és hogy a választás napján és az azt követően érkezett panaszok nagy részével nem foglalkozott.

A panaszos ezt követően, a Fellebbviteli Bírósághoz és a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott fellebbezését sem kezelték megfelelően. Az eljáró bíróságok végletesen formalista indokokra támaszkodtak, hogy elkerüljék a panaszok érdemi kivizsgálását. A Bíróság – utalva a Velencei Bizottság Kézikönyvére a Választási Ügyek Helyes Gyakorlatáról – úgy találta, hogy ez a merev és túlságosan formalista megközelítés az Egyezmény alapján nem igazolható. Nem pusztán a panaszos egyéni jogainak állított sérelme volt ezeknek az eljárásoknak a tétje, de - egy jóval általánosabb szinten - a szabad és tisztességes választások tartására vonatkozó állami kötelezettség teljesítése, ezért a bíróságoknak az állított szabálytalanságok kivizsgálásához szükséges lépések megtételére kellett volna törekedni ahelyett, hogy okszerűtlen és szélsőségesen szigorú eljárásjogi terheket hárítanak a panaszosra. A panaszos állításai utaltak számos választási jegyzőkönyvben a szavazócédulákkal való széleskörű visszaélések lehetőségét leleplező nyilvánvaló eltérésekre

is, ezért a bíróságoknak ezeket a jegyzőkönyveket be kellett volna kérniük független vizsgálat céljából a választási bizottságoktól, de ezt nem tették meg.

A Bíróság a fentiekből arra következtetett, hogy a választási bizottságok és bíróságok magatartásából és vonatkozó határozataiból kitűnően a panaszos választáson való induláshoz fűződő jogának valós védelmével nem foglalkoztak, ezáltal megsértették a panaszosnak az 1. Kiegészítő jegyzőkönyv 3. cikkében biztosított jogát, és ezért a panaszos részére 7.500,-Euro nem vagyoni kártérítést ítélt meg.

3. Vlagyimir Szljuszarev Oroszország elleni ügye (60333/00. sz. ügy)⁵

A panaszost, aki erősen rövidlátó, 1998. július 2-án. fegyveres rablásért letartóztatták; az intézkedés során valamikor szemüvege megrongálódott és lefoglalták. Vallomástétel és leírt vallomásának aláírása után büntetőeljárásokat indítottak ellene; a rablástól függetlenül többrendbeli csalással is vádolták. 1999 június 15-én e vádakban bűnösnek találták és 9 év szabadságvesztésre ítélték. A panaszos szerint előzetes letartóztatása alatt ő és felesége öt alkalommal panaszolták a vádhatóságnál a szemüveg elvételét, és kérték annak visszaadását. A Kormány szerint a panaszos csak egyszer, 1998. decemberében sérelmezte szemüvege elvételét. A panaszost az ügyészség 1998. szeptember 9-ei utasítása nyomán egy szemész megvizsgálta, aki szerint a panaszos látása romlott, és ezért új szemüveget írt fel neki. Ezt az új szemüveget 1999. januárjában kapta meg, miután – védője kérelmére - 1998. december 2-án régi szemüvegét is visszakapta.

A panaszos azt sérelmezte, hogy szemüvegének elvétele és 5 hónapig tartó visszatartása a megalázó vagy embertelen bánásmódnak az Egyezmény 3. cikkébe foglalt tilalmába ütközik.

A Bíróság utalt rá, hogy a panaszos a szemüvege nélkül a mindennapi életben számos hátrányt szenvedett el, sem írni, sem olvasni nem tudott rendesen, bizonytalanak és kiszolgáltatottnak érezte magát. A Bíróság felhívta a figyelmet arra, hogy az ügyészség jóval 1998. decembere előtt, legkésőbb a látásvizsgálattal egy időben értesülhetett a panaszos látási zavarairól, mégis majdnem 5 hónapba telt, míg a megfelelő szemüveget megkapta; erre a késedelmekre a Kormány nem adott magyarázatot, mint ahogy arra sem, hogy a panaszos vizsgálatára miért csak két hónappal a letartóztatása után került sor. Ezen túlmenően, a panaszos szemüvegének elvétele nem magyarázható „a szabadságvesztés végrehajtásának gyakorlati követelményeivel”, és a nemzeti szabályok szerint is törvénytelen.

A Bíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a panaszosnak megalázó bánásmódban volt része, ezért az Egyezmény 3. cikkét megsértették.

A Legfelsőbb Bíróság emberi jogi vonatkozású határozatai

Büntető ügyszak

Bfv. II. 574/2010/4

Ha az Emberi Jogok Európai Bírósága döntésében eljárási okból fakadó sérelmet állapít meg, a felülvizsgálati eljárásban általában kizárt, hogy a Legfelsőbb Bíróság maga hozzon - egyezményesértést már nem tartalmazó - határozatot.

⁵ Az ítélet 2010. július 20-án vált véglegessé.

Bfv. III. 575/2010/3

Ha az Emberi Jogok Európai Bírósága döntésében eljárási okból fakadó sérelmet állapít meg, a felülvizsgálati eljárásban általában kizárt, hogy a Legfelsőbb Bíróság maga hozzon - egyezményesértést már nem tartalmazó - határozatot.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Közigazgatási ügyszak**Kfv. III. 37.925/2009/7.**

Az oltalmazott családtagjait a menekültek családtagjaival azonos feltételek mellett illeti meg a család egységéhez való jog [Egyezmény 8. cikk (1) bekezdés].

Kiadja: A Legfelsőbb Bíróság Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Iroda
Felelős szerkesztő: Dr. Pomeisl András József
Szerkesztőbizottság: Dr. Darák Péter, Dr. Kovács András, Dr. Molnár Gábor, Dr. Osztovits András